

INTERVIEW S ... TOMÁŠOM A EVOU

Po celkom príjemnej debáte o tom, čo samaritáni robia a ako tým slovenských záchranárov pomáhal na Filipánach, nám nedalo ešte trochu vyspovedať našich hostí.

Lýdia: Má Asociácia sanitárov Slovenskej republiky nejakú webovú stránku?

Eva: Áno, máme, www.as-sr.sk

Lýdia: Čo ste vyštudovali po strednej zdravotníckej škole?

Eva: Ukončila som štúdium na Katedre urgentnej zdravotníckej starostlivosti na Prešovskej univerzite.

Lýdia: Mali ste pred poslednou misiou na Filipínach strach?

Eva: Určité obavy som mala, ale

väčšie mala moja rodina.

Lýdia: Boli ste pred misiou očkovaní?

Tomáš: Áno, aj s kolegyňou máme v sebe 20 očkovacích látok a jedna stála od 600-1000€.

Lýdia: Kde bývali ľudia, ktorí prišli o domov?

Eva: V stanových táboroch, ktoré postavilo svetové spoločenstvo.

Lýdia: Ako ste komunikovali s miestnym obyvateľstvom?

Tomáš: Mali sme so sebou 8 prekladateľov, ale obyvatelia ovládali aj anglický jazyk.

Lýdia: Kto sa môže stať členom ASSR? Je nejaké vekové obmedzenie?

Bc. Eva Rodaková: Členom sa môže stať každý, kto pošle pri-



hlášku a zaplatí členský poplatok. Nemáme vekové obmedzenie.

Lýdia: Bol veľký rozdiel medzi Haiti a Filipínami?

Bc. Tomáš Dovjak: Áno, pretože na Haiti sa rabovalo, bol som svedkom, ako šlo auto s ryžou po ulici a miestni obyvatelia sa vrhli na auto, prevrátili ho a ryžu si vzali so sebou. Na Filipínach sa nič také nedialo, pretože sú silno veriaci rímskokatolíci a vedeli, že nebyť zdravotníkov a humanitárnej pomoci, tak nemajú nič. Oni sú za všetko vďační.

Lýdia: Stala sa Vám nejaká situácia, pri ktorej ste zistili, akí sú Filipínčania vďační?

Bc. Tomáš Dovjak: Áno, kráčali sme po jednej z ulíc, z ničoho nič zastalo auto a vystúpil z neho chlap, o ktorom by ste povedali, že Vás ide okradnúť alebo zabiť, chlap pride, podá Vám ruku a povie jednoduché: "THANK YOU". Pričom jemu osobne ste nijak nepomohli. On ďakuje za svoj národ, že pomáhamo všetkým bez rozdielu.

LYDKA

